

κουμπώνω

κουμπώνω, ρ. [<μσν. κομπώνω (= δένω με μάγια) <μτγν. κομβῶ + κατάλ. -ώνω], κουμπώνω. **1.** (στη γλώσσα της αργκό) ξεγελώ, εξαπατώ κάποιον: «από δω τον είχε, από κει τον είχε, στο τέλος τον κούμπωσε μια χαρά και του 'φαγε τα λεφτά». **2.** συνεργάζομαι με κάποιον ή κάποιους με αγαστή συνεργασία: «μετά από εξαντλητικές συνομιλίες οι δυο πλευρές αποφάσισαν να κουμπώσουν τη συνεργασία τους». Η λ. με αυτή την ερμηνεία σε χρήση από το τέλος του 2003.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας